

Robert (Rob) Simonis is geboren op 28 februari 1926 in Amsterdam. Hij was de tweede zoon van Pieter Simonis en Lies Pieters. Hij had een oudere (Hans) en jongere broer (Tom).

In verband met Hans' ziekte verhuisde het gezin in 1933 naar het Gooi. Tot 1935 woonde het in Bussum, daarna in Naarden.

Hans leed aan tuberculose. Verschillende jeugdorganisaties, waaronder de Arbeiders Jeugd Centrale, weigerden hem hierdoor als lid. Bij Scouting was hij welkom en er werd rekening gehouden met zijn handicap bij de activiteiten. Door deze omstandigheid werden ook Hans en Tom scout en raakte moeder Lies betrokken bij de organisatie.

In 1940 keerde het gezin terug naar Amsterdam en vestigde zich in de Watergraafsmeer. In de periode dat vader Pieter gegijzeld zat, gaf moeder Lies meermalen onderdak aan mensen die gezocht werden wegens illegale activiteiten. Vanaf herfst 1942 tot eind 1943 had zij een joods meisje in huis dat volgens valse papieren haar dochter was. Omdat haar oudste zoon uit het ziekenhuis kwam en steeds zieker werd (hij overleed begin 1944), besloot zij het meisje elders onder te brengen. Vader Pieter werd met kerst 1943 vrijgelaten.

De familie Simonis luisterde illegaal naar de radio en het radionieuws werd aanvankelijk na elke uitzending via de achterkant van de huizen doorgegeven aan de burens die dan op hun veranda's stonden te wachten. Toen de elektriciteitsvoorziening in oktober 1944 ophield, werd de belangstelling naar het nieuws zo groot dat mondelinge verbreiding niet meer mogelijk was. Robert Simonis was inmiddels al begonnen op kleine schaal schriftelijke mededelingen te vervaardigen, onder de titel *Alles sal reg kom*. Hij deed dit samen met een vriend, die het typewerk verzorgde. Het aantal lezers groeide snel, en toen de vriend niet meer in staat was Robert te helpen, zetten vader en zoon het werk voort, waarbij zij aan een beperkte oplage gebonden waren door het ontbreken van een stencilmachine. Vanaf november 1944 kwam zo het blad *Hier is Londen* uit. Het nieuws werd echter op het stadhuis en op grote kantoren vermenigvuldigd. In maart 1945 zorgde de LO voor een stencilmachine en een 'vakman' voor de bediening daarvan. Voor de benodigde stencils werd geput uit de voorraad van de Amsterdamse politie. De oplage kon nu aanzienlijk opgevoerd worden. Lies Simonis en Tom zorgden voor de verspreiding.

De bevrijding betekende een gevoel van opluchting. Alles kon weer hardop gezegd worden, de angst was voorbij evenals de honger die zij de laatste maanden gekend hadden. Lies bleef na de oorlog actief voor de Blauwe Vogels (meisjes scouts met een handicap).

Meer informatie

[PIETERS, Elise Hubertine | BWSA \(socialhistory.org\)](#)

[Ondergrondse Pers 1940-1945 deel II \(geni.com\)](#)

[De Ondergrondse Pers 1940-1945, 3e geheel herziene druk \(knav.nl\)](#)

[Robert Simonis \(1926 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.